

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἄλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρόπουλον, διηγήτορον
Ὁδὸς Ἱεροπόλεως 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον περὶ ἐνώσεως τῆς Κρήτης. —
Μακεδονία (Εἰδήσεις). — Ὁ «Ἀγὼν» ἐν
τῇ Ἀλυστρῶτι (Τὰ αἷμα τῆς παύσεως τοῦ
Σαῖτ καὶ αἱ ἐπὶ τὸν Φερὴν πασοῦν ἐλπίδες).
— Ποία ἡ διὰ τοὺς Ἑλληνας σπουδαί-
της τῆς Μακεδονίας. — Ἀγγέλματα καὶ
θρόνοι. — Μικρὰ Ἀσία (Συμπεράσματα
περὶ τῆς καὶ αἰτίας τῶν Ἑλληνικῶν κοινο-
τήτων Ἰονίου). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 16 Ἰανουαρίου 1903.

Ἡ φήμη τῆς προσεχοῦς τῆς Κρήτης ἐνώ-
σεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς
Ρωσίας νέαν ἔλαβε κατ' αὐτὰς ἐπίτασιν. Ἡ
κοινὴ γνώμη ἐν Ἑλλάδι ἀπεδέχθη αὐτὴν
μετὰ δυσπιστίας τοῦτο μὲν, διότι εἶδεν αὐ-
τὴν τὸς αἰσθητικὰς διαφευθεῖσαν, τοῦτο δὲ, διότι
συνεδεῖν εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ρωσίας,
ἐξ ἧς ἀπὸ δεκαετηρίδων ἤδη εἰσίσθημεν οἱ
Ἕλληνες νὰ ἀναμένωμεν ἀμελείκτους ἐπιβου-
λὰς τῶν ἀπανταχοῦ ἑλληνικῶν δικαίων.

Καὶ ἡ δυσπιστία αὕτη τοῦ Ἑλληνικοῦ εἶ-
ναι ἐκ τῶν τὰ μάλιστα ἀξιομελετήτων καὶ πα-
ραδόξων ψυχολογικῶν φαινομένων, οἷα σπα-
νίως παρουσιάζει ἐν τοιαύτῃ γοργῇ μεταλλα-
γῇ αἰσθημάτων ἡ ἱστορία τῶν λαῶν. Πρὸ
ἐξ ἑτῶν ἀπεδύθημεν εἰς καταστρεπτικώτατον
ὕλικόν καὶ ἠθικὸν πόλεμον, ἵνα ἐπιτύχωμεν
τὴν ἐνώσιν ταύτην τῆς Κρήτης καὶ ἡττηθῇ-
μεν ἀποτυχόντες τοῦ σκοποῦ. Νῦν προσφέρε-
ται ἡμῖν αὕτη ἀναιμάκτως καὶ ἀδαπάνως, —
ἐάν εἴναι ἀληθὴς ἡ προσφορά — καὶ δυσπι-
στοῦμεν καὶ φαινόμεθα μονοῦν ἀποκρούον-
τες τὸ δῶρον. Αἰσθημα ἀόριστον φόβον συνέ-
χει τὴν ψυχὴν καὶ περισφίγγει τὴν καρδίαν
ἡμῶν, ἐν ᾧ ὥφειλε νὰ ἀνοίξῃ μεγάλας μεγα-
λῶπι τὰς μηχανὰς τῆς Ἑλλάδος ἀγκύρας,
ὥπως περισφίγγῃ ἐν αὐταῖς τρυφερώτατα τὴν
ἀπὸ τοσούτων ἐκατονταετηρίδων ἀλγεινότερα
ἀναμενόμενην νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ τοῦ μακρυνοῦ
ἐν τῇ βαρβαρότητι καὶ τῇ τυραννίᾳ καὶ ταῖς
ἀνηκουστοῖς ταλαιπωρίαῖς ταξιδίου τῆς προ-
σφιλεστάτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ κόρης, τὴν γλυ-
κυτάτην καὶ περιπόθητον Κρήτην.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐξηγήσωμεν ἡ μᾶλλον
νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ μυριόστον ἥδη τοῦς λό-
γους, δι' οὓς φοβούμεθα τὸν φόβον τοῦτον.
Μηδ' ὑπολάβῃ τις, ὅτι ταῦτα γράφοντες ἀπει-
κνίζομεν τὰ ἀτομικὰ τοῦ χαρακτῆρος τὰς
γρημὰς ταύτας αἰσθητικὰς οὐδ' οὕτως εἶναι ἐμ-
πεισιπρόσμενος ἀλόγιστον καὶ τυφλὸν μίσος κατὰ
τῆς Ρωσίας. Εἶναι κοινὸν τοῦτο τῶν Ἑλλήνων
αἰσθημα, κοινὴ δὲ καὶ ἡ εἰς αὐτὸ ἐγκαταμι-
γνυμένη πικρία ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ ὀρθόδοξος αὐ-
τοκρατορία καίπερ ὀσημέραι προαγομένη ἐν
πολιτικῇ καὶ ἐξημερώσει ἐλησμώνησε τὰς
εὐκατεστάτας παραδόσεις τῆς ἀμερολήπτου
καὶ ἀνυπερβόλου προστασίας τῆς ἐν τῇ Ἀνα-
τολίᾳ ὀρθόδοξας καὶ ἐνεκολλημένης ἀρχῆς καὶ
θεωρίας φερούσας ἐν τῷ πυρρῇ αὐτῶν τὸ δη-
λητῆριον τῆς ἀνθρωπικότητος καὶ τῆς ἀδικίας,
εἰς ἣν κληνόμενοι συνήθως οἱ γενηρακοῦτες
καὶ διεφθαρμένοι πολιτικοὶ καὶ παρεξέκλινε
τῆς ὁδοῦ, ἣν διανύουσα ἐδοξάζετο καὶ ἡμιπο-
λιτικός, σχεδὸν βάρβαρος οὖσα.

Δὲν εἶχε τοσοῦτον χονδροειδῆ καὶ ἀτριπτον
τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ἑλληνικὸν Γένος, ὅσον οἱ
πρόσφατοι φίλοι τῆς Ρωσίας, ὥστε ἀναίσθητον
νὰ διατελῇ πρὸς τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύ-
νης, ὅπως ὀφείλει εἰς τὴν ἐμὸδοξον καὶ κρα-
ταὶν αυτοκρατορίαν ἐφ' οἷς μέγας τοῦδε ἔ-
πραξεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ ὁλό-
κληρος ἡ Εὐρώπη τῆς διαγωγῆς ἡμῶν κατὰ
τὸν κρηματικὸν πόλεμον, τῆς ὁλῆς ἡμῶν δια-
γωγῆς μέχρι τῆς ἡμέρας, καὶ ἡν ὑπεγρά-
φετο ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Μέχρι
τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἐκείνης διετελοῦμεν ὡς ἀλη-
θινὰ παῖδια πρὸς τὴν νὰ λησμονήσωμεν τὴν
ἐκρηγνῆς ἀπὸ πολλοῦ ὑποῦλως καὶ ἐπιβου-
λότατα σκαφείσης ὑπὸ νόμου τοῦ βουλγαρικοῦ
σχίσματος. Ἀλλ' ἐκτοτε οὐδεμίαν παρέλπιεν
εὐκαιρίαν ἡ Ἀγιωτάτη τῶν Πεποδονότσεφ

Ῥωσία, ὅπως πείσῃ ἡμᾶς, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ
αὐτοκρατορίᾳ μόνον τὸν πολέμιον καὶ κατα-
πατητὴν τῶν δικαίων ἡμῶν ὀφείλομεν νὰ δια-
βλέπωμεν, ὅτι δὲν νὰ στραφῶμεν ἀλλήλοισι.
Καὶ ἐστράφημεν κοινῇ πάντες οἱ Ἕλληνες,
ὅσοι ἔχουσι κόκκον νοῦ, ἵνα σκέπτονται, καὶ
ὅμματα ὑγιᾶ, ἵνα διακρίνωσιν.

Ἐστράφημεν πρὸς τὴν Δύσιν, διότι ἡναγ-
κάσθημεν, καὶ θὰ προσκολληθῶμεν σφιγντό-
τα εἰς αὐτήν, ἐφ' ὅσον ἂν ὑπὸ τῶν πραγ-
μάτων διδασκώμεθα, ὅτι ἡ Ῥωσία ζητεῖ νὰ
περιορίσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς τῶν ἀσφυκτι-
κῶν ὁρίων τοῦ Ὀλύμπου, νὰ ἀρνηθῇ αὐτῇ
ἄλλην ὑπαρξὶν ἐπὶ τῆς ἡπείρου καὶ νὰ κατα-
στήσῃ ἀφευκτον τὸν ἀτροφικὸν θάνατον τῆς
ἑλληνικῆς φυλῆς ἐπὶ τῶν νήσων, ἄς οὐδὲ νὰ
ὑπερασπίσῃ θὰ καταστῇ ποτε δυνατὴ ἐξαρτώσα
οὕτως καὶ τὸν ἐσωτερικὸν αὐτῆς βίον ἐκ τοῦ
ἐλεύου τῆς παρασκευαζομένης δ' ἀνηκουστοῦ
ιστορικῆς ἀδικίας μεγάλης Βουλγαρίας.

Ἀδίστακτοι φοβούμεθα τὸν φόβον τοῦτον οἱ
Ἕλληνες, καίτοι διακῶς ποθοῦμεν νὰ δια-
ψευσθῶμεν ἐν τούτῳ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα
χωροῦσι γοργότατα πρὸς τὴν τελικὴν αὐτῶν
φάνερωσιν, δὲν θὰ βραδύνωμεν δὲ νὰ πεισθῶ-
μεν οἱ Ἕλληνες περὶ τούτου, διότι ἐγγίζει ὁ
χρόνος, καὶ ὅν αἱ ἀπὸ κοινού ὑπὸ Γολουῴσκη
καὶ Λάμσορφ παρασκευαζόμεναι προτά-
σεις λύσεως τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος αἱ
εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὑποβληθόμενα, ἂν μὴ ὑπε-
βλήθησαν ἤδη, ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ περιλαμ-
βάνωσι καὶ εὐχὰς ὑπὲρ λύσεως τοῦ κρητικοῦ
ζητήματος.

Δὲν ἐπαγγελλόμεθα τὸ ἐπικίνδυνον ἐπιτή-
δευμα τοῦ μνύμετος. Ἀλλ' εἰς τυφλὸν μόνον
εἶναι ἀπρόσιτος ἡ διάνοις τοῦ σκοποῦ τῶν
παρασκευαζομένων ἐν τῇ λεγομένῃ Μακεδονίᾳ
μεταρρυθμίσεων. Μεταρρυθμίσεις, ὅφ' ἦν ἔν-
νοια εἶναι δυνατὰ καὶ ἀληθῶς ἀναγκαῖαι
πρὸς κατάρπασιν τῆς ἀδύνατον τῶν Τούρ-
κων βαρβαρότητος, οὐδὲν ἔτερον θὰ σημάνωσιν
ἢ προπαρασκευαστικὴν τῆς Εὐρώπης ἀπόφα-
σιν περὶ τοῦ τίνι ἐπιδικασθήσεται ἐν προσε-
στάτῳ μέλλοντι τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς Σλαῶσι
ἡ περιμάχητος χώρα. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀρι-
σθέντερον θὰ καταστήσῃ ὁ ἐνδεχόμενος σύνδε-
σμος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων τού-
των πρὸς τὴν εὐχὴν τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης
μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτον τὸν σύνδεσμον
θεωροῦμεν ἡμεῖς τὸν πιθανώτατον, σύνδε-
σμον, καὶ ὅν θὰ προσερχθῇ τῇ ἑλληνικῇ φυ-
λῇ, ὅτι ἡδὴ κέκτηται, ὅτι ἀπέκτησε διὰ ἀπα-
ραδειγματιστῶν ἀγώνων ἡρωϊκῶν καὶ ματυ-
ρίων, καὶ ὅν ὡς ἀντάλλαγμα θὰ δοθῇ ἡμῖν
ἡ Κρήτη. Ἐπὶ τινι λοιπὸν λόγῳ θὰ δεχθῶμεν
τὴν ἀνταλλαγὴν πραγμάτων ἀνομοίων, ὅπως
χορτασθῇ πλουσιοπαρόχος ὁ βουλγαρικός στό-
μαχος ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ ὅν ἴσα ἀμειβόμεναι
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ εὐγενεστάτη κατὰ τῆς
τυραννίας προαιωνίας πάλης καὶ τῶν Βουλγα-
ρων αἱ ἄτιμοι δολοφονίαι;

Ἀλλ' εἰς τὴν λύσιν ταύτην ὁ ἀντιπαθῶ-
μεν ὁλαὶ δυνάμεις οἱ Ἕλληνες. Τοιοῦτον ἀν-
τάλλαγμα ἀτιμίζον καὶ τῆς Κρήτης τοὺς ἐν-
δοξοτάτους ἀγῶνας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους
τὴν ἱστορίαν δὲν θὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν ἡρώ-
κην νῆσον, διότι εἶναι ἄλλως ἥδη ἡμετέρα ἡ
Κρήτη καὶ διότι ἐν Κρήτῃ μὲν οὐδὲν δικαίωμα
ἔχουσιν οἱ Βούλγαροι, αὐθιγὰ καὶ εἶναι τὰ
δικαία ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Τοιοῦτον ἰσχυρί-
ναι ἡ πρότασις θὰ καταστήσῃ ἡμῖν ἀναπόφευκτον
τὴν πρὸς τὴν Αὐστρίαν στενοτέραν προσέγγισιν,
ταύτην δὲ πρῶτον καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἶτα τὰ
μέλη τῆς Τριπλῆς συμμαχίας θὰ καταστήσωμεν
διατητὰς τῶν ἡμετέρων δικαίων ἐν τῷ Ἀρείῳ
Πάγῳ τῆς Εὐρώπης, ὅστις ἀρεῦντος θὰ συγ-
κληθῇ. Καὶ εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ εἰσκαου-
σθῶμεν, διότι πρὸς τῷ ἀπαρνητικῷ ἡμῶν
δικαίῳ παρὰ τὰ κολοσιαῖα σφάλματα τῆς
ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ βασιλείου ἡ ἑλλη-
νικὴ φυλὴ διέσωσεν ἀνεκαίαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ
τὴν κολοσιαίαν αὐτῆς δύναμιν, ὥστε ἐρήμην
τοῦλάχιστον νὰ μὴ δικασθῇ, μηδὲ νὰ παροραθῇ
ὡς παράγων ἀνίσχυρος.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης φίλος
ἀκριβὲς τῶν συμβαινόντων ἐν Μακεδονίᾳ γνῶ-
στης τὰ ἐπόμενα:

Ἡ τελευταία ἐν Μακεδονίᾳ δημιουργηθεῖσα
ἀνὸς μάλος κατὰστασις φαίνεται μὲν ὅπως δὴ ποτε
κατευνασθεῖσα ἐνεκα τοῦ ἐπελθόντος χειμῶνος, ἐνέ-
χει ὅμως πλείστους ἐπὶ φόβους περὶ τῆς σφοδρότε-
ρας ἐξέγερσεως κατὰ τὴν ἀνοιξάν. Ὡς θὰ ἔχητε
ἀναγνώσῃ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἡ Πύλη προτίθεται
νὰ ἐφαρμόσῃ μεταρρυθμίσεις τινὰς ἐν τῇ διοι-
κητικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ κλάδῳ, ἐξ ὧν αἱ δικα-
στικαὶ ἐνέχουσιν μὲν ποιᾶν τινα σπουδαίοντα, καθ-
ῶς ἀντὶ τῶν ἄλλων τοῦδε ἐκ τῶν τυχόντων ἐκλε-
γομένων προσηνῶν παρέρων δικαστῶν ἢν διορί-
ζονται μόνιμοι δικασταὶ ἐκ Χριστιανῶν καὶ μὴ
νομικῶς μετρωμένων. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον τοῦ-
το οὐδεμίαν ἐγγύησιν σχεδὸν παρέχει περὶ τῆς
ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, ὅταν οἱ διαχειρι-
σταὶ αὐτῶν ὅτι πάλιν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες οὐδένα
χαρακτῆρα ἔχουσιν, τὴν δὲ δωροδοκίαν καὶ τὴν τε-
χνηένους καταστρατήγησιν αὐτῶν ἔχουσιν ἀνυ-
ψώσῃ εἰς ἐπιστήμην.

Ὡς γνωστὸν σήμερον πᾶσα ἐνέργεια εἴτε πολι-
τικὴ εἴτε ἐθνικὴ εἴτε ἐκπολιτιστικὴ, ἵνα ἡ ἀποτελε-
σματικὴ, πρέπει νὰ βασίζηται πρωτίστως ἐπὶ οἰ-
κονομικῆς εὐεξίας. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Ἴνα αἱ ἐνέρ-
γειαι ἡμῶν ὅσιν ἀποτελεσματικώτεραι, πρέπει νὰ
ἐνισχύσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, τὴν Ἑλληνι-
κὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν. Πρὸς τοῦτο
δὲ νομίζω ὅτι ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐθνοφιλέστατον
ἔργον θὰ ἐπράττει, ἐάν ἐπύρχοτο ἀργῶς πρὸς ἐμ-
ψύχωσιν τοῦ πάντοθεν καταπολεμουμένου ἐλλη-
νικοῦ ἐμπορίου δι' ἰδρύσεως ὑποκαταστήματος.
Ἑθνικώτατον ἐπίσης ἔργον θὰ ἐπράττει ἡ Ἐται-
ρεία αἰ Ἑλληνισμός, ἐάν τοὺς εἰς Ἀμερικὴν
μεταβαίνοντας Πελοποννησίους κατέπειθε καὶ κη-
ρίσται ἐν τισιν ἐπικαίροις σημείοις τῆς Μακεδονίας
διευκολύνων ὕλικῶς τὴν ἐκεῖ ἐγκαταστάσαν αὐτῶν
πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν Βουλγαρικῶν βαιοπραγί-
ων ὅπου οἱ ἡμέτεροι μειονοτικόντες καὶ ἀπολαρθε-
ντες ἐκ τῶν ἐκαστοῦ πείσεως ἀναγκάζονται ἡ ν' ἀλ-
λάξωσι φρόνημα ἡ νὰ καταλίπωσιν ἐλεύθερον τὸ
στάθιον τοῖς Βουλγαροῖς.

Ο ἌΓΩΝ, ΕΝ Τῇ ΑΛΥΣΤΡΩΤΩ

Ἡ παύσις τοῦ Σαῖτ πασᾶ. — Ἡ περὶ αὐτοῦ
γνώμη καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς παύσεως. —
Τὰ παρασκίνια τῆς πολιτικῆς. — Ὁ νέος
Βεζύρης Φερὴν πασᾶ. — Ἡ τυπικὴ τῶν
καθηκόντων του ἐνάσκησις.

(Ἐπιστολὴ καθυστέρησας)

Ἐν Κων]πόλει τῇ 6 Ἰανουαρίου 1903

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶναι ἡ ἀπροόπτως ἐπελ-
θούσα μεταλλαγή εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Μ. Βεζύρου.
Πρὸ ἐβδομήκοντος ἀκόμη ὁ ὀρίων ἐφαίνετο τοῦλάχισ-
τον καθαρὸς καὶ κανεὶς δὲν προσεμένετο τίποτε.
Ἦτο γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας
ὁ Σαῖτ πασᾶ, δὲν ἐκάθητο ἐπὶ ῥόδων καὶ ὅτι ἡ
στάσις τοῦ καὶ δι' ὅλα μὲν τὰ ζητήματα ἰδίως
ὅμως, διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις θὰ προῦκάλει ἀνί-
δρασιν. Ἐν τούτοις τὰ πράγματα δὲν ἐφαίνοντο
τόσον θολὰ, ὥστε ἀποτόμως νὰ ἴδῃ τις ἐπισήμως
δημοσιευμένην παῖσιν τοῦ Μ. Βεζύρου. Τοιοῦτον
τοῦτο κατέβαλον προσπάθειαν. Τὰ μεταβιβασθέντα
εἶναι ἀόριστα καὶ ἀσάφη, τοῦτο δ' ἐμπεδίζει ἐπὶ μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον τοὺς φόβους τῶν ἐνταῦθα περὶ τῶν
τεταταιμένων διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἐπὶ
τῇ προσεχῇ ἀνοιξί. Οἱ φόβοι αὗτοι κατὰ τὰς τε-
λευταίας ἡμέρας κατεστήσαν ζωφόρον οὐ μόνον
ἐκ τῆς βαρείας τοῦ ὀρίωντος καταστάσεως διὰ τὰ
Μακεδονικὰ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς στάσεως τῆς Ἀν-
γλίας διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐλευθέρου διέπλου τῶν
Δαρδανελίων. Νευραγία καὶ χαρακτηριστικὴ ἐπι-
πνεῖ εἰς τοὺς ἀνωτάτους πολιτικοὺς ὁμηλικούς
κύκλους, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ἀποκα-
λύπτως θεωροῦσιν ἐπικείμενην τὴν βίαιαν λύσιν τῶν
ἐκρηγνῶν ζητημάτων εἰς βάρος ἐννοεῖται αὐτῶν.

Ἡ τοιαύτη ὁμῶς ψυχολογικὴ κατάσταση πολ-
λὰς δύναται νὰ προκαλέσῃ συνέπειας. Διότι φόβος
πολύς ἐπικρατεῖ μὴ τυχὸν εἰς τὰ κοινὰ διαβήματα
Ῥωσίας ἀντιτάξῃ ἀντίστασιν ἡ Τουρκία, καὶ τοιαύ-
την ἀπέναντι τῆς ὁποίας αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνά-
μεις θὰ λάβωσι βεβαίως ἀποτελεσματικὰ μέ-
τρα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὑπὸ ρωσικοῦ στό-
λου κατοχὴ τῆς Θεσσαλονίκης ὡς καὶ αὐτῆς τῆς
Σμύρνης θὰ εἶναι τὸ ὀλιγώτερον. Τὸ μᾶλλον ὅμως
πιθάνον, ὅπως τοῦλάχιστον ἀναβέβωσιν τοῦτο αἱ

θησαν πολύ, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ὑπουργικὸν συμ-
βούλιον εἰς φανεράν ῥῆξιν καὶ ὕβρεις ἀκόμη ἦλθεν
ὁ Σαῖτ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Ριζᾶ
πασᾶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἰσχυρῶν παραγόντων. Ὁ
δεύτερος ἐν τῇ ἐξῆσει του προσηφεν εἰς τὸν πρῶ-
τον κιβδηλείαν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων πρὸς
τὸν Σουλτάνον καὶ ὑπέμνησε μὲ δριμύτατον ὕψος
τὸ ἐπεισόδιον τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, οὕτως ὁ
Κουτσούκ Σαῖτ ὑπῆρξεν ἥρωας. Ἡ σκληρὴ κατέ-
στη σφοδρότατη καὶ ὁ Ριζᾶ ἀπελθὼν εἰς τὰ ἀνά-
κτορα ἀνεκοίνας τὰ διατρέξαντα ὅπου εἶδει. Ἐν
τούτοις ὁ Σουλτάνος ὑπέδειξε εἰς αὐτὸν τὸ ἀδικον
καὶ ἀπρεπὲς τῆς συμπεριφορᾶς του καὶ ἀπήρτησε
παρ' αὐτοῦ νὰ ζήτησῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν προσ-
βληθέντα Βεζύρην. Ἀλλ' ὁ Σαῖτ ὅχι μόνον δὲν
ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ριζᾶ, ἀλλ' ἀπέπεμψε
καὶ τὸν ἀπεσταλμένον θαλαμηπόλον τοῦ Σουλτά-
νου. Ἡ προσβολὴ αὕτη ἐπέφερε τὴν παῖσιν του
καὶ συγχρόνως τὴν ὑπὸ ἐπιτηρησὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ του
παρκαμὸν, τοῦτο εἶναι τὸ ἱστορικόν.

Ὁ δ' ὀρισθεὶς νέος Βεζύρης Φερὴν εἶναι σχετικῶς
νέος, ἀνθρώπος ἀρκιτὰ μορφωμένος καὶ εἰς ἐπίμε-
τρον ἐλληνομαθὴς, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Αὐλὸνα
τῆς Ἀλβανίας. Δὲν φημίζεται ὅμως καὶ ἐπὶ συμ-
παθείᾳ πρὸς τοὺς Χριστιανούς, μολοντὶ πολλὰκις
εἰδείξῃ πρὸς αὐτοὺς ἐπικεῖς διαθέσεις. Ἐχει χα-
ρακτῆρα εὐσταθῆ καὶ δραστηριότητα καὶ πρωτο-
βουλίαν οὐχὶ τυχαίαν, ἡπίοτητα δὲ καὶ εὐγένειαν
νεωτερίζουσιν μᾶλλον. Δι' ὅλα ταῦτα ζῶντα ἐξε-
δηλώθη ἡ χαρὰ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ
ἰδίως τῶν ἀνωτέρων ὁθωνανικῶν κύκλων ἐπὶ τῷ
διορισμῷ του. Διὰ τὸν γνωρίζοντα ὅμως τὰ πράγ-
ματα καὶ τὴν διὰ τοῦ Χαμὶ δημιουργηθεῖσαν
κατάστασιν τόσον ὁ Φερὴν ὅσον καὶ πᾶς ἄλλος
ικανώτερος αὐτοῦ πρωθυπουργός εἶναι μηδὲν. Τα
πάντα ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν εὐτελεστέ-
ρων ζητημάτων καθορίζονται καὶ διευθύνονται ὑπὸ
τῶν ἀνακτορικῶν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ πάντες κατήντη-
σαν ἀπλοῖς διεκπεραιωταὶ ὑποθέσεων, οὐδεμία εἰς
αὐτοὺς ἐπιτρέπεται πρωτοβουλία, τυφλὴ δὲ ὑπα-
κοὴ εἰς τὰ ἐκ τοῦ Γιλδίς κελεύσματα ἀποτελεῖ
τὴν μόνον τὸ σπουδαίον καὶ ἀσφαλτέστερον δι'
Ὀθωμανὸν ὑπουργὸν προσόν. Τοῦτο ὑπὲρ πάντα
ἄλλον ἐγκαίρως ἠνένησεν ὁ πολὺς ὑπουργὸς τῶν
Ναυτικῶν Χασάν πασᾶς, ὅστις καὶ δι' αὐτὸ ἀκρι-
βῶς κατῴρωσε νὰ κρατῇ τὸ χαρτοφυλάκιον του
ἐπὶ 26 ὅλα ἔτη. Αἱ ἐπὶ τοῦ Φερὴν ἀρα βασιζό-
μεναι ἐλπίδες εἶναι μάταιαι, διότι τίποτε δὲν θὰ
γίῃ. Ἡ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ υποκύβῃ εἰς τὸ ἀπο-
λυταρχικὸν καθεστὸς τοῦ Γιλδίς καὶ θὰ γίῃ
ἀπλὴ μηχανή, ἡ θὰ ἀντιτάξῃ πρωτοβουλίαν τινὰ
καὶ τότε θὰ παυθῇ διὰ νὰ περιορισθῇ καὶ αὐτὸς
καπνὸς, τοῦτο εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας καὶ
ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσι νὰ ὑπολογί-
σωσι.

Οἱ φόβοι τῶν τούρκων περὶ τῆς καταστά-
σεως. — Ἐνδεχομένη αὐτῶν ἀντίστασις
εἰς τὰ ἀπὸ κοινού διαβήματα Αὐστρίας
καὶ Ῥωσίας. — Τὸ φιλοπόλεμον ρεύμα. —
Ἡ εὐνοίᾳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετα-
στροφὴ τῶν τούρκων. — Ἡ ἐπιβαλλομένη
συνεννόσις διὰ τὴν περίστασιν. — Ὁ κα-
ταρτισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν Κων]πόλει τῇ 12 Ἰανουαρίου 1903.

Τι ἀντηλλοχὴ σαφὲς καὶ ὀρισμένως διὰ τὰ ἀνα-
τολικά πράγματα μεταξὺ Γολουῴσκη καὶ Λάμ-
σορφ ἐν Βιέννῃ παραμένει ἀκόμη ἀγνωστον ὅχι
διὰ τὰ ὄργανα τοῦ ρωσικοῦ τύπου, τὰ ὅποια
ἐπρωθυπουργοῦνται ἐκ συμπερασμάτων ἰδίων νὰ
διακοινώσωσι τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς διπλωμα-
τικούς τῆς Τουρκίας ἐν Βιέννῃ ἀντιπροσώπους,
οἵτινες κατ' ἐπιμόνους ἐνέσθεν δόνησας πᾶσαν πρὸς
τοῦτο κατέβαλον προσπάθειαν. Τὰ μεταβιβασθέντα
εἶναι ἀόριστα καὶ ἀσάφη, τοῦτο δ' ἐμπεδίζει ἐπὶ μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον τοὺς φόβους τῶν ἐνταῦθα περὶ τῶν
τεταταιμένων διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἐπὶ
τῇ προσεχῇ ἀνοιξί. Οἱ φόβοι αὗτοι κατὰ τὰς τε-
λευταίας ἡμέρας κατεστήσαν ζωφόρον οὐ μόνον
ἐκ τῆς βαρείας τοῦ ὀρίωντος καταστάσεως διὰ τὰ
Μακεδονικὰ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς στάσεως τῆς Ἀν-
γλίας διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐλευθέρου διέπλου τῶν
Δαρδανελίων. Νευραγία καὶ χαρακτηριστικὴ ἐπι-
πνεῖ εἰς τοὺς ἀνωτάτους πολιτικοὺς ὁμηλικούς
κύκλους, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ἀποκα-
λύπτως θεωροῦσιν ἐπικείμενην τὴν βίαιαν λύσιν τῶν
ἐκρηγνῶν ζητημάτων εἰς βάρος ἐννοεῖται αὐτῶν.

Ο ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ φονεύς Καίλερ του εν τῷ ἀντικειμένῳ "Δορλεϊ", συναδελφόν αὐτοῦ δικασθεὶς ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ ναυτοδικείου κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

ΚΑΤΑ τὸ λήξαν ἡδὴ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου εἰσπράχθησαν ὑπὸ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς δραχ. 681,444,60 ἀπέναντι δραχμῶν 552,893,80, αἱ ὁποῖαι εἶχον εἰσπραχθῇ τὸ ἀντί στοιχόν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπομένως ἐφέτος ἔχονεν διαφοράν ἐπὶ πλὺν ἐν δρ. 128,550,80.

Τὸ Καπνοκοπτικὸν αἰ εἰσπράξεις κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου, ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου τοῦ 1902 κατὰ 8,000 δρ. περίπου. Αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ 1902, ὑπερέβησαν τὰς τοῦ 1901 κατὰ 83,061,42 δραχ., ἀνελθούσαι εἰς 1,552,023,04, ἐνθ' ἐκεῖναι εἶχον ἀνέλθει εἰς 1,468,991,62.

Οἱ ἐν Ἀνδρῶν ἐφοπλιστὰς ἀδελφοὶ Μωραΐτου, ὡς πληροφοροῦμεθα, παρήγγειλαν τὴν ναπηγησὶν εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἐβδόμην ἀποπλοίου, χωρητικὸς 6,300 τόνων. Μετ' ὀλίγους ἡμέρας ἀπερχεται εἰς Γλασκώβην ἔξ' Ἀνδρῶν τὸ πλοῖον, ἵνα παραλάβῃ τὸ ἐκτον ἀρσενάσιον μέγα φορητὸν ἀποπλοῖον, ὀνομασθὲν "Αἰγὸς", ὅπερ ἔχει χωρητικότητα 6,400 τόνων.

Ο ΕΝΤΑΘΑ Διδασκαλικὸς Σύλλογος προτί-
τεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ
προέδρου αὐτοῦ Κυπαρ. Στεφάνου, καθηγητοῦ
τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπόμνημα δι' οὗ θὰ ὑπο-
δεικνύηται πρὸς αὐτὴν τίνα μέτρα δέον νὰ λη-
φθῶσι πρὸς βελτίωσιν τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως,
θὰ ἐκφράζεται δὲ διὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου
ἡ παράκλησις, ὅπως μετὰ τῶν ἄλλων νομοθετῶν
περὶ ἐκπαίδευσεως, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβληθῶσι πρὸς
ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν, συμπεριληφθῶσι καὶ
αὐτὰ καθὼς καὶ τὸ περὶ βελτίωσεως τοῦ διδασκαλικοῦ
κλάδου νομοσχέδιον.

ΤΟ δικαστικὸν τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ προ-
τοδικείου Ἀποφάσεως ἐν τῇ δίκῃ Ζάππα
ἔχει ὡς ἑξῆς κατὰ τὴν "Πατρίδα", Βουκουρεστίου:
Τὸ δικαστήριον ἐν πλειονοψηφίᾳ δι' οὗς λόγους
θὰ δειξῇ, ἀκούσαν τὰς προτάσεις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως:

Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου ἀποφασίζει:
Παραδέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς
τῶν Ὀλυμπίων ἡ τῶν Κληροδοτημάτων κινήσασαν
ἀγωγὴν δι' αἰτήσεως καταχωρίσεως ὑπ' ἀριθ. 1511
τῆς 10 Ἰανουαρίου.

Ἀναγνωρίζει τὴν εἰρημνὴν Ἐπιτροπὴν τὸ δικαίωμα
ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων τῶν κεκμένων ἐν τῷ
νομῷ Ἰαλομίτης, ἦτοι: 1) Τῆς γαίας Μπροστένι
μετὰ τῶν μύλων, δασῶν, ἀποθηκῶν, οἰκιῶν καὶ
τῶν ἄλλων ἐξαρτημάτων. — 2) Τῆς γαίας Οὐλέστι
καὶ Μετσοβίκα μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων καὶ ἄλλων
προσαρτημάτων. — 3) Τῆς γαίας Μπεράσκα μετὰ
τῶν ξενῶν καὶ τοῦ δάσου Στοιεάσκα καὶ
τῶν ἄλλων ἐξαρτημάτων. — 4) Τῆς γαίας Σλον-
ζιτόρι καὶ Βάλα Μοερίσου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν
δύο χωρίων καὶ ἐξαρτημάτων. — Τῶν γαίων Γκε-
κάνι καὶ Περγόνη μετὰ τῶν ἐλῶν δασῶν καὶ ἄλ-
λων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν περιουσίαν τοῦ ἀπο-
θανόντος Εὐαγγέλιου Ζάππα.

Ἐπινοεῖ τὸν Βασ. Π. Ζάππα, Αἰκατερίνην
Δ. Νότσικα, Εὐφροσύνην Δ. Κουτσούρη, Πολυ-
ξένην Γ. Μπαλίου, Ἰωάννην Π. Μήνην, Χρήστον
Π. Μήνην, Πέτρον Π. Ζάππα, Κωνσταντίνον Β. Ράμον,
Μιχαὴλ Κότσιον, Θεόδωρον Μήνην. Αἰκατερίνην
Ἀθανασίου Δῆμα καὶ Ἀπόστολον Π. Μήνην νὰ
παραδίδωσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων
ἢ Κληροδοτημάτων τὰ εἰς αὐτοὺς παραχωρηθέντα
κινήματα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφεσίου (τμημ. Ι)
ἀριθ. 10396 μετὰ τῆς ὁριστικῆς.

Ἀπορρίπτει ὡς ἀβάσιμον τὴν περὶ ἐπεμβάσεως
αἰτήσιν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Σ. Α. Κόρνεα
ὑποβληθείσαν ἐν τῇ συνεδίᾳ τῆς 4 Δεκεμβρίου
1902.

Μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως ἐφαρμο-
ζόμενον τοῦ ἔρθρ. 15 τῆς Πολ. Δικ.
Ἀνεγνώσθη ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδίᾳ τῆς 2
Ἰανουαρίου 1902.

(Ὑπομ. Μ. Σχινῆς, Μ. Μπῆλς.
Ὁ γραμματεὺς Γ. Παπαλιάνος)

Η ΕΦΟΡΙΑ τοῦ ἐν Πειραιεὶ τμήματος τοῦ
Συλλόγου τῆς "Ἀναστάσεως", παρέδωκεν εἰς τὸν
Σεβ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον δρ.
1848, τὰς ὁποίας εἰσπράξεν ἔξ' εἰσιτηρίων τῶν
ἀκροατῶν τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῶν
Φώτων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Τὰς τοῦ
αὐτοῦ σκοποῦ προσέφερεν ἐπίσης εἰς τὸν Σύλλο-
γον τῆς "Ἀναστάσεως", καὶ ὁ κ. Ἀπόστολος
Ζαμπέλλης δραχμὰς 100 καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις γλύ-
πτῆς κ. Γ. Αρπαδέτης ἐν ὧραιον ἀγαλματίον
ἀξίας ὑπὲρ τῆς τριακοσίας δρ. ἐκποιηθῆσιν
διὰ πωλίσσεως ἢ κληρώσεως ὑπὲρ τοῦ Παναγίου
Τάφου.

ΑΛΛΑ καὶ ἐν ὕδρᾳ τῇ μερίμνῃ Ἐπιτροπῆς
ἀπὸ τὸν δῆμαρχον Ὑδρας κ. Νερούτζον, Ν.
Βερθενιώτην, Ἰω. Πατελάκη, Β. Καλλιῶν, Γ.
Χαροδόπουλον, Δ. Πανάγον, συνέλεγον μέρη
σήμερον ἐν διαφόρων συνδρομῶν δρ. 2,300, αἱ
δὲ εἰσπράξεις καὶ αἱ προσφοραὶ ἐξακολουθοῦσι καὶ
ἐλπίζεται, ὅτι ὁ ἀνέλθωσι εἰς πολὺ ἀνώτερον
ποσό.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπολέσθη τὸ φυλλάδιον συντάξεως τοῦ μηνὸς
Ἰανουαρίου 1903 τοῦ ἀποστράτου ἀνθυπολοχαγοῦ
κ. Αθανασίου Φωτίου. Παρακαλεῖται ὁ εὐρὼν
αὐτὸ νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον, διότι εἰδο-
ποιηθέντος τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, εἶναι ἐντελὲς
ἄχρηστον εἰς αὐτόν.

ΕΤΑΙΡΙΑ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1902 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΑΩΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ελληνικά Χρεώγραφα εἰς χρυσόν					
Παρά τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἀγγλίας					
L. S. 90,000 Ὁμολ. 4,500 Δαν. 4% 1890	988,537.50				
" " 49,500 " 2,475 " 5% 1881	506,199.35				
" " 40,000 " 500 " 5% 1884	101,315.65				
" " 41,560 " 2,078 " 5% 1890	404,000.—				
Ἔν τῷ Χαρτοφύλακιῳ					
L. S. 1,440 Ὁμολ. 72 Δανείων 5% 1890	12,951.25				
Ἐθνικὸν Δάνειον ὑποστηρίχον					
Παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος	28,000.—	Δρ.	2,800,000.—		
Ἔν τῷ Χαρτοφύλακιῳ	16,655.—	"	1,673,300.35		
Ἐθνικὸν Δάνειον 5% 1900	1,450.—	"	143,227.50		
Ἐξωτερικὸν Λογαριασμὸν		Φρ.	103,948.86		
Καταθέσεις διὰ λογαριασμὸν Διέθν. Ὀκον. Ἐπιτροπῆς	5,307.25	Δρ.	1,028,105.29		
Διέθν. Λογαριασμὸν Δημοσίου	77,909.56	Φρ.	6,796,217.33		
Διαχειριστὰς εἰδὼν Μονοπωλίου	2,724,244.70	Δρ.	272,424,470.—		
Ἀντίμα Προσθ. Ὑπερ Προσ. πρὸς παράδ.	10,269,660.21	"	12,993,874.91		
Εἰδὼν Μονοπωλίου κατ' ὅδον			755,577.40		
Προσωρινὸν Λογαριασμὸν	17.75	Φρ.	282,385.56		
Διέθν. Λογαριασμὸν	40,161.—	Φρ.	445,480.89		
Ἐξόδα Ἐγκαταστάσεως			9,855.65		
Ταμίον εἰς Χρυσόν	61,553.67	Φρ.	6,155,367.—		
" " Τραπεζικὰ Γραμμάτια καὶ ἀντίμα	1,140,464.65	Δρ.	1,140,464.65		
		Δρ.	30,246,995.81		

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικόν	Φρ.	4,000,000.—
Ἀποθεματικὸν διὰ νομισματικῆν διαφοράν τῶν εἰς Δραχμὰς Ἑλληνικῶν Χρεωγράφων	Δρ.	1,000,000.—
Ἀποθεματικὸν τακτικόν	"	211,936.58
Ἀποθεματικὸν ἐξ ὑπερτιμῆσεως Νέων Μετοχῶν	Φρ.	450,581.40
Ἀποθεματικὸν δι' Ἀσφαλείας	Δρ.	211,926.41
Ἐκτακτοῦ Ἀποθεματικῶν	Φρ.	550,500.—
Ἐξωτερικὸν Λογαριασμὸν	Φρ.	309.12
Διέθν. Λογαριασμὸν Δημοσίου	Φρ.	532,660.30
Διέθν. Λογαριασμὸν Ὑπεργγύων προσόδων	Φρ.	82,699.30
Προσωρινὸν Λογαριασμὸν	Φρ.	135,581.30
Διέθν. Λογαριασμὸν	Φρ.	221,922.62
Μερίσματα ἀφαιρούμενα προηγουμένων διαχειρίσεων	Φρ.	3,726.50
Μερίσματα διανεμηθέντα	Δρ.	386,400.—
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον	"	17,009.16
	Δρ.	30,246,995.81

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἐξόδα εἰδὼν Μονοπωλίου	Δρ.	294,184.68
Ἐξόδα εἰδὼν Προσθ. Ὑπεργγύων Προσόδων	"	43,255.70
Μισθοὶ καὶ ἀμοιβὰι προσωπικοῦ Διευθύνσεως, Διαχειρίσεως, Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιτηρητῶν, Ἑθνικὰ κλπ.	"	263,414.84
Δαπάναι μεταφορᾶς χρημάτων	"	2,858.45
Φόροι Ἐπιτηδεύματος	"	4,315.09
Φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος α' ἔξαρ. 1902	"	14,307.88
Ὑπόλοιπον διαθετὸν	"	454,088.52
	Δρ.	1,076,425.16

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον προηγουμένου Ἰσολογισμοῦ	Δρ.	26,327.47
Τόκοι κλπ. Ἐταιρικῶν κεφαλαίων	"	180,779.12
Ἐκτακτοὶ ὀφείλονται ἐκ νομισματικῶν διαφορῶν κτλ.	"	10,672.38
Ἀμοιβὰι καὶ ἀποζημιώσεις ἐκ διαχειρίσεως τῶν εἰδὼν Μονοπωλίου	"	791,408.80
Ἀμοιβὰι καὶ ἀποζημιώσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ χρεωστῶν καὶ λοι- πῶν ἐνσήμων	"	67,237.39
	Δρ.	1,076,425.16

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 454,088.52

Τόκοι τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων ἀνήκοντες τοῖς μετόχοις	Δρ.	180,779.12
Τακτικὸν ἀποθεματικὸν 5% ἐπὶ Δραχ. 241,906.78 ἐκ βιομηχανικοῦ κέρδους	"	12,095.30
Προσόδων 10% " 241,906.78 " κέρδους ἀνήκον τῷ Δ. Συμβουλίῳ	"	24,190.60
Μερίσματα 85% " 241,906.78 " ἀνήκον τοῖς μετόχοις	"	205,620.88
Φόρος Δημοσίου 5% ἐπὶ τῶν ἐκ βιομηχανικοῦ κέρδους διανεμομένων Δραχ.	"	10,281.04
Τελὴ χαρτοσήμου 2% " " " " " "	"	4,112.42
Ὑπόλοιπον εἰς νέον	"	17,009.16
	Δραχ.	454,088.52

Διανεμητέα τοῖς μετόχοις

Ἐκ τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων	Δραχ.	180,779.12
Ἐκ διαχειρίσεως καὶ εἰσπράξεως Ὑπεργγύων Προσόδων	"	194,948.50
Ἐξ ἐκτακτῶν ὀφελειῶν ἐκ νομισματικῶν διαφορῶν κτλ.	"	10,672.38
	Δραχ.	386,400.— ἦτοι κατὰ μετοχὴν φρ. χρ. 7 1/2

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1902.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Γ. ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Δ. Ν. ΒΟΥΓΙΟΓΚΑΣ

Τὸ μῆρισμα φρ. χρ. 7.50 κατὰ μετοχὴν πληρώνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 μερισματοποιείσεως ἀπὸ τῆς 15)28 Ἰανουαρίου 1903.

Ἐν Ἀθῆναις ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἐταιρίας.

Ἐν Λονδίῳ παρὰ τοῖς κυρίοις C. J. Hambro et Son.

Ἐν Βερολίῳ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῇ Nationalbank für Deutsch und καὶ παρὰ τῇ S. Bleichröder.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῇ κυρίῳ Ζαφίρῃ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

κητοῦ καὶ τοῦ Ταμίου διὰ σφραγιστῆρος, ἡ δὲ
τοῦ Βασιλικῶν Ἐπιτρόπου ἰδιοχείρως.

Εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ γραμματίου καὶ
ἐντὸς πλαισίου κυανοῦ ἀναγινώσκονται αἱ λέ-
ξεις « Ἀπαγορεύεται νὰ κόπτονται εἰς δύο
Νόμος ΒΥΕΑ » διὰ μελανῶν κεφαλαίων
στοιχείων.

Ἐκατέρωθεν τοῦ γραμματίου καὶ εἰς τὸ
ἄνω μέρος αὐτοῦ ἀποτυπώνονται ἐν πλαισίῳ
κυκλικῶς ἀριστερᾷ μὲν ἡ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ
τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου, περιβαλλο-
μένη ὑπὸ ταινίας ποικιλλομένης ἐκ τῆς ἐπα-
ναλήψεως τοῦ ἀριθμοῦ 10, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασι-
λικὸν στέμμα.

Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας φέρεται ἐν ὁμαλῇ
διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 10,
ὅστις φέρεται ἐπίσης ὀλίγῳ κατωθεν τοῦ κέντρου
τῆς προσώψεως δι' ἰκανῶς μεγάλων στοιχείων.
Ἡ δὲ πρὸς ὀπίσθον εἶναι χρώματος πράσινου
καὶ κυανοῦ.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθοῦς ὄψεως.

Ἀνωθεν μὲν ἐν πλαισίῳ τοῦ κέντρου βαθεῖς
κυανοῦ χρώματος ἀναγινώσκονται α